

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δεύτερός μας χρόνος είναι
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθήναι.

Χίλια ὀκτακόσα ὀγδοῆντα πέντε (ἀντί 1886)
τὸ Κουβέρο πάει πρῶμα μὲ πονέντε:

Ὁ Ρωμηός τὴν ἑβδομάδα — μόνο μιά φορά θά δγαίνῃ
κι' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεδαίνῃ.
Συνδρομητὰς θά δέχωμαι, — διότι τοὺς ἀνέχομαι,
μοναχὰ ὅτ' ἔπαρχίας — καὶ ὅτ' Ἐξωτερικόν.
ἐπειδὴ καιροὺς πτωχείας — τρέχει τὸ Ἑλληνικόν.
Συνδρομή γιὰ κάθε χρόνο — φράγκα δάδακα καὶ μόνο.

γιὰ τὰ ξένα ὁμοῦ μέρη — δεκαπάντε καὶ ὅτ' ἔχει.
Ἄλλ' ἔδω συνδρομηταὶ — δὲν θά γίνωνται ποτὲ
κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς — δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.
Κι' οὔτε θέλω νταραβέρι — μὲ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Μὲς ὅτ' ἂν φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ρωμηός μας μὲ δακάρη.

Ἐξῆ καὶ εἴκοσι τοῦ Ἰουλίου
καὶ μεταρρύθμισις τοῦ βασιλείου.

Ὁκτώ καὶ εἴκοσι σὺν ἑκατόν
καὶ τόσα κρούσματα ἐκ πυρετῶν.

Εἰς τάνταμάκια
τὰ εὐζωνάκια.

Ἐμπρὸς σεῖς τὰ εὐζωνάκια
καὶ κτυπάτε μας βαρειά,
φόρα ὅλοι τὸ σπαθὶ σας
κι' ἄς ἀναστηθοῦν μαζί σας
δάση, πόλεις καὶ χωριά.

Χώσετέ τους ὅλους μέσα,
σ' ὅλους φάπα καὶ σβεργιά
κι' ἂν κανένας γρῦ σᾶς βγάλλῃ.
σπάσετέ του τὸ κεφάλι
μὲ μιὰ μόνη κοντακιά.

Ἐμπρὸς σ' ὄλας τὰς πλατείας
καὶ εἰς πᾶσαν μας ὁδόν...
νά! καὶ τοῦτον, νά! κι' ἐκείνον
καὶ τὸ αἷμα τῶν Ἑλλήνων
ἄς ἐκρεύσῃ πρὸ ποδῶν.

Κι' ἀφοῦ ἔτελειωσαν πιά τώρα
τῶν συνόρων μας ἡ μάχαις,
ἔδω τρέξτε ὅλοῖσα
γιὰ ν' ἀργάσετε μὲ λύσσα
τῆς ἐλευθεραῖς μας ράχαις.

Σεῖς ποῦ ἔχετε ἀλήθεια
εἰς τὰ πόδια σας φτερά,
κατεπάνω μας πηδάτε
καὶ ἀλύπητα κτυπάτε
δεξιά κι' ἀριστερά.

Χαί, χαί, εὐζωνάκια,
ἀετοὶ μας φτερωτοί...
τώρα πλέον αἱ Ἀθήναι
συμπλοκῶν πεδίων εἶναι
κι' ἡ πατρις χειροκροτεῖ.

Τὴν ἀσφάλειαν καὶ τάξιν
ὁ καθεὶς σας ἄς φρουρῇ
καὶ φερῶν στραβὰ τὸ φέσι.
ὅταν θέλῃ καὶ τάρεση,
κάθε ράχη ἄς βαρῇ.

Χαί, χαί, εὐζωνάκια
καὶ κτυπάτε μας βαρειά,
φόρα ὅλοι τὸ σπαθὶ σας
κι' ἄς ἀναστηθοῦν μαζί σας
δάση, πόλεις καὶ χωριά.